

Варто зазначити і те, що робота всіх реєстрів на час воєнного стану є обмеженою, для того щоб перевірити потенційну земельну ділянку, наприклад, при купівлі-продажу, необхідно звертатися до тих нотаріусів та державних реєстраторів, які мають доступ до Державного земельного кадастру та Реєстру речових прав на нерухоме майно [4].

Тому слід сказати, що умови воєнного стану, на сьогоднішній день створюють складні виклики для земельних відносин, оскільки вони можуть призвести до порушення прав власності, користування та розпорядження земельними ресурсами. Проте актуальність земельних правовідносин у таких умовах не підлягає сумніву, оскільки вони є основою гарантії прав та інтересів власників землі. Необхідно звернути особливу увагу на забезпечення захисту земельних прав в період воєнного стану, запобігання незаконним захопленням та конфіскації земельних ділянок, забезпечення можливості користувачам забезпечити відновлення прав на землю після закінчення конфлікту. Земельні правовідносини мають важливе значення у будь-яких умовах, включаючи воєнний стан, і вимагають ефективної системи захисту прав та інтересів власників та користувачів землі.

Література

1. Конституція України. Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr#n4359> (дата звернення: 24.04.2024).

2. Про правовий режим воєнного стану: Закон України № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення: 24.04.2024).

3. Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану: Закон України № 4765-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4765-17#Text> (дата звернення: 24.04.2024).

4. Як купити чи продати землю під час війни – Агробізнес сьогодні. Агробізнес сьогодні. URL: <https://agro-business.com.ua/rynok-zemli/item/25258-yak-kuptyu-chy-prodaty-zemliu-pid-chas-viiny.html> (дата звернення: 24.04.2024).

UDC 346.2(043.2)

Riabokon Yu.V., applicant for higher education
of the first (bachelor's) level,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine
Scientific advisor: Khotsianovska N.F., Senior Lecturer

LEGAL REGULATION OF TRANSNATIONAL CORPORATIONS

Transnational corporations (TNCs) have long sought integration within multilateral or bilateral regulatory frameworks, aiming to be bound by

overarching regulatory structures. Despite being subject to the authority of each nation where they operate, TNCs remain beyond the complete control of any single political sovereign. Operating across multiple countries from a centralized management, TNCs pose unique legal and juridical evaluation challenges. It is important to have an overview of the legal regulation governing the activities of transnational corporations, encompassing both international legal standards and the legislative frameworks of individual states where TNCs are registered and managed.

Currently, TNCs based on their scope of production as well as scope of operations occupy the leading positions. From a legal standpoint, transnational corporations exhibit high levels of business activity, often demonstrated by the establishment of branches and subsidiaries in multiple countries worldwide. This expansion into various countries underscores the global reach and influence of transnational corporations, presenting both opportunities and challenges in terms of legal regulation and oversight [1, p. 33].

It's crucial to highlight that transnational corporations (TNCs) are not only characterized by expansive business activity but are also occasionally implicated in tax evasion practices due to unethical business methods. This unethical behaviour can undermine tax systems in various countries, posing significant challenges for legal authorities in terms of enforcement and regulation.

The legal systems of states where transnational corporations are registered and where their corporate governance and financing bodies are located play a crucial role in regulating the activities of these organizations. In other words, the operations of transnational corporations are primarily governed by the laws of the state where they are registered and where their activities are managed from. For instance, consider a transnational corporation headquartered in the United States but with branches and subsidiaries operating in various countries worldwide. While the corporation is subject to U.S. corporate law and regulations at its headquarters, its activities in other countries are also governed by the legal systems of those respective nations. If the corporation establishes a subsidiary in Germany, it must comply with German corporate law, taxation regulations, and other relevant statutes. Similarly, if the corporation seeks investment in its operations in Brazil, it must adhere to Brazilian laws concerning foreign investment and business operations. Thus, the legal framework of each state where the corporation operates plays a significant role in shaping its activities and ensuring compliance with local laws [2, p. 53].

All disputes arising from the activities of the transnational corporate entities are resolved in accordance with the laws of the state where the corporations were registered and where their branches and subsidiaries operate.

In summary, the legal aspects of the activity of each individual transnational corporation should be carefully examined, considering both their core business activities and the nature of their products and output volume.

Legislative acts of a single state can either permit or prohibit the release and distribution of certain types of products. In addition, the examination of the legal aspects of transnational corporations' activities should account for both changes within the corporations themselves and developments in the regulatory legal frameworks of the countries where the corporation's head company is officially registered and where its subsidiaries operate. This holistic approach ensures a comprehensive understanding of the legal environment surrounding transnational corporations and facilitates effective compliance with relevant laws and regulations.

References

1. Golikova Yu.A. (2010), "Transnational corporations: the definition of nature and characteristics of activities in modern conditions", *Bulletin of NGU. Series: Socio-Economic Sciences*. 4. P. 32-39.

2. Anatoliy Kostruba. Legal aspects of transnational scale corporations' activity in terms of sustainable development. *Rivista Di Studi Sulla Sostenibilita*. 2022. 2. P. 49-63.

УДК 346.9(043.2)

Сенченко А.О., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

АДВОКАТ ЯК ПРЕДСТАВНИК У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

У господарському суді представництво відіграє ключову роль для захисту суб'єктивних прав і законних інтересів сторін та третіх осіб. Це сприяє повній реалізації їхніх процесуальних прав і обов'язків, а також забезпечує їхнє право на правову допомогу, зокрема, коли представництво здійснюється адвокатом. Можливість представництва в господарському процесі є доступною у всіх справах, що розглядаються відповідно до процедур господарського судочинства, на будь-якій стадії судового процесу [1].

Під процесуальним представництвом у судовому процесі розуміється виконання процесуальних дій особисто або в інтересах іншої особи, як це передбачено процесуальним законодавством. Важливо зазначити, що тепер сторонам господарського судового процесу надається можливість отримати юридичну допомогу адвоката [2].

Згідно зі статтею 58 Господарського процесуального кодексу України, представником у суді може бути адвокат або законний представник. Одна й та ж особа може виступати як представник декількох позивачів,